

Audycja Nr 130, Temat: „Abrahama Potomstwa”, sobota 28 lipiec 2012.

W Audycji „Wczoraj Dziś i na Wieki”, witają się z naszymi słuchaczami Ireneusz Kołacz, Tadeusz Żurek i Przemysław Merski, a tematem naszych rozważań jest List Apostoła Pawła do Rzymian, gdzie w Rozdziale 4:16-25 czytamy: „*Przeto obietnica została dana na podstawie wiary, aby była z łaski i aby była zapewniona całemu potomstwu, nie tylko temu, które polega na zakonie, ale i temu, które ma wiarę Abrahama, ojca nas wszystkich. (Jako napisano: Ojcem wielu narodów wystawiłem cię) przed Bogiem, któremu uwierzył, który ożywia umarłe i który przywołuje te rzeczy, których nie masz, i jakoby były. . . Przetoż przyczytano mu (Abrahamowi) to za sprawiedliwość. A nie napisano tego dla niego samego, iż mu to przyczytano, Ale i dla nas, którym ma być przyczytano, którzy wierzymy w tego, który wzbudził Jezusa, Pana naszego, z martwych; Który wydany jest dla grzechów naszych, a wstał z martwych dla usprawiedliwienia naszego.*”

Rozumiemy, iż według słów apostoła, Abraham miał dwa potomstwa, odnośnie których Pan Bóg powiedział do Abrahama: „*Będę ci błogosławił obficie i rozmnożę tak licznie potomstwo twoje jak gwiazdy na niebie i jak piasek na brzegu morza, . . . I w potomstwie twoim błogosławione będą wszystkie narody ziemi za to, że usłuchałeś głosu mego.*” 1 Mojż. 22:17-18. Jest tu mowa najprzód o niebieskim potomstwie Abrahamowym, (jako gwiazdy niebieskie) a następnie o jego potomstwie cielesnym, (jak piasek, na brzegu morza) Najprzód Pan Bóg wybiera potomstwo duchowe, i jak Apostoł wyjaśnia, tym Potomstwem Abrahama o najważniejszym znaczeniu jest Chrystus. Dalej apostoł podkreśla, że dostąpiliśmy przywileju być częścią tegoż duchowego potomstwa. „*Jeśliście wy Chrystusowi, tedyście potomstwem Abrahamowym i dziedzicami obietnicy*”. Galatów 3:29 My, którzy nie jesteśmy potomkami Abrahama według ciała, jednak będąc uważani za Potomków Abrahama dzięki naszej wierze, stajemy się członkami Potomstwa Abrahama. Jest to prawomocne i legalne, bo nasz Pan Jezus jest „*Potomkiem Abrahama*” nie tylko według ciała, ale jest On też Potomkiem Abrahama według Ducha, przewyższając poziom swego cielesnego pokrewieństwa z Abrahamem.

Będąc na tym wyższym poziomie my jesteśmy członkami Ciała Pańskiego, albo Kościoła, którego Głową jest Chrystus. My jesteśmy Jego członkami jako Nowe Stworzenia. Te terminy często używał papież Jan Paweł II-gi, gdy przemawiał z okna swego pałacu do pielgrzymek zgromadzonych na placu w Rzymie. My jesteśmy członkami Duchowego Chrystusa (Pomazańca) a nie członkami Człowieka Jezusa Chrystusa. Jest ważne dla nas, aby zrozumieć, w jaki sposób Jezus stał się Duchowym Potomkiem Abrahama, gdyż jako cielesny Człowiek Jezus Chrystus, On nie mógłby wypełnić warunków i zapewnień Bożej obietnicy, która mówiła, że: „*w Potomstwie Abrahama będą błogosławione wszystkie narody ziemi*”; Człowiek Jezus nie mógłby błogosławić narodów ziemi według sposobu, jaki Pan Bóg zamierzył – nie mógłby dać im życia wiecznego. Nie mógłby im tego dać dlatego, że sam nie miał więcej życia wiecznego niż to, które potrzebował dla siebie. Jedyne rozwiązanie, według którego on mógłby dać żywot wieczny według Planu Bożego, był taki, że on ofiaruje swoje ziemskie życie zgodnie z Boską wolą i planem. Wtedy Pan Bóg za jego posłuszeństwo da mu w nagrodę wyższą naturę, boską naturę, z jej sławą i honorem na wyższym poziomie i to by mu dało w posiadanie ziemskie prawa, które miał jako człowiek i których on nie stracił przez nieposłuszeństwo. To by pozostało dla niego jako własna i jego cenna posiadłość albo fundusz błogosławienia, z którego mógłby udzielać ludzkości.

Apostoł Paweł stwierdza: „**Albowiem współpracownikami Bożymi jesteśmy; wy rolą Bożą, budowlą Bożą jesteście.**” **1 Kor.3:9** Podczas Wieku Ewangelii dokonuje się praca, którą sam Pan Bóg zaaranżował i prowadzi. Ta praca polega na tym, aby wybrać duchowe Potomstwo Abrahama. Ta sposobność była najpierw dana dla naturalnego potomstwa Abrahama – dla Izraela cielesnego. „*Tych dwunastu posłał Jezus, rozkazując im i mówiąc: Na drogę pogan nie wkraczajcie i do miasta Samarytan nie wchodźcie. Ale raczej idźcie do owiec, które zginęły z domu Izraela. A idąc, głosźcie wieść: Przybliżyło się Królestwo Niebios.*” Mat. 10:5-7 Ta praca miała powodzenie dotąd, aż odpowiednia grupa zainteresowanych nie zostanie wybrana z pomiędzy nich. To nie była dyskryminacja jak niektórzy mniemają, Pan Jezus kierował się zgodnie z obietnicą, jaką dał Pan Bóg (Jehowa) Abrahamowi. I gdy ta część pracy została wykonana, Pan Bóg pozostawił na boku naród Żydowski, podczas gdy dalsza praca poszukiwania Wybranych wśród innych narodów jest kontynuowana przez następne około 20 wieków. „*Izrael nie osiągnął tego, na co oczekiwał, ale Wybór został dokonany, i reszta z narodu Izraelskiego została zaślepiona.*” Zaślepienie będzie trwało dotąd, dopóki pozostali członkowie wybranej klasy nie będą znalezieni i zebrani. . . . „*Zatwardziałość przyszła na część Izraela aż do czasu, gdy poganie w pełni wejdą,* (do Kościoła). Rzym. 11:25

Nic dziwnego, że wtedy Pan Jezus ciągle nawoływał do myślenia o królestwie niebieskim. To było zgodne z doskonale przygotowanym Boskim Planem Zbawienia. Klasa Królestwa będzie musiała najpierw być znaleziona, wybrana, uwielbiona. Wtedy rozpocznie się praca Królestwa w błogosławieniu świata – ale nie wcześniej. Wszelkie błogosławieństwa, które przez Kościoła pośrednictwo przyjdą na świat, nie są tylko przypadkiem. To jest wyraźnie podane w wielorakich zaproszeniach, które wszystkie nam zostały dane w Piśmie Świętym, na przykład w takich słowach Pana Jezusa, jak: „*Ale szukajcie najpierw Królestwa Bożego i sprawiedliwości jego, a wszystko inne będzie wam dodane.*” Mat. 6:33; „*Wtedy rzekł do nich: Gdy się modlicie, mówcie: Ojczy nasz, któryś jest w niebie, święć się imię twoje, przyjdź Królestwo twoje,*” Luk. 11:2; „*Nie bój się, maleńka trzódko! Gdyż upodobało się Ojcu waszemu dać wam Królestwo.*” Luk. 12:32; „*A Ja przekazuję wam Królestwo, jak i mnie Ojciec mój przekazał,*” Luk. 22:29; „*Zwycięzcy pozwolę zasiąść ze mną na moim tronie.*” Obj. 3:21; „*Jeśli z nim wytrwamy, z nim też królować będziemy.*” 2 Tym. 2:12

Z braku czasu podajemy tylko kilka przykładów z Pisma Świętego dotyczących Królestwa Bożego. Chociaż nie wymieniamy wielu dowodów, to jednak Pismo Święte bardzo wyraźnie wykazuje, że z Boskiego punktu widzenia, są dwa potomstwa Abrahama i że obydwa potomstwa są błogosławione i będą użyte w udzielaniu Bożych błogosławieństw dla całego świata w ogólności. Duchowy Izrael (Kościół) ma możliwość, aby osiągnąć najwyższe miejsce w Boskim planie jako duchowe Potomstwo Abrahama. To są symboliczne „*Gwiazdy na niebie*”, będące rezultatem szczególnego dzieła ery chrześcijańskiej, czyli wieku Ewangelii, przygotowani jako Boskie narzędzia przeznaczone, do błogosławienia wszystkich narodów ziemi. Z zakończeniem tego wieku Ewangelii niebiańskie szanse nie będą już dalej oferowane dla rodzaju ludzkiego, ale w zamian tylko ziemskie nadzieje restytucyjne – „*. . . naprawienia wszystkich rzeczy, co był przepowiedział Bóg przez usta wszystkich świętych swoich proroków od wieków.*” Dz. Ap. 3:21 Chrześcijaństwo ogólnie słabo orientuje się, że nadchodzi czas odrestaurowania wszystkiego, co zostało utracone w Ogrodzie Eden. Powszechnie Chrześcijaństwo spodziewa się pójścia do nieba czy zaśnięcia albo na wieczne męki.

Żydzi natomiast, jako drugie potomstwo Abrahama przyrównane do „piasku morskiego”, wiedzą z Ksiąg Starego Testamentu, że obiecane błogosławieństwa są ziemskimi, co oznacza Boską przychylność z natury we wszystkich życiowych sprawach dla tych, którzy prawdziwie są Jego – „*najpierw dla Żyda*”. Rzym. 1:16. Jako naród, oni pierwsi rozpoznają Boskie kierownictwo po czasie wielkiego ucisku, którym teraźniejszy wiek się zakończy. Izrael będzie najlepiej przygotowany do tych okoliczności i warunków Nowego Przymierza. Poza tym, wśród nich zjawia się Abraham, Izaak, i Jakub i wszyscy prorocy udoskonaleni w swoim zmartwychwstaniu i ustanowieni jako ziemscy przedstawiciele Kościoła, niebieskiego Królestwa. Naturalnie, oni będą bardziej przygotowani na ich przyjęcie aniżeli pozostałość rodzaju ludzkiego, ponieważ to jest obietnica, którą im Pan Bóg dał: „*I przywrócę ci twoich sędziów jak niegdyś, i twoich radców jak na początku. Potem nazywać cię będą grodem sprawiedliwości, miastem wiernym.*” Izaj. 1:26 Oni będą posłuszni Prawu, mając lepszego Pośrednika niż Mojżesz, wielkiego pozafiguralnego Mojżesza, Chrystusa jako Głowę oraz Kościół jako jego Ciało, którego członków Pan Bóg wzbudza podczas obecnego Wieku Ewangelii. Głowa została wzbudzona ze śmierci dwa tysiące lat temu, a Ciało już wkrótce będzie w pełni wzbudzone i połączone w chwale z Głową.

Powrót Boskiej przychylności dla ziemskiego potomstwa Abrahama – Izraela dokonuje się na naszych oczach. Prorok Ezechiel w Rozdziale 11 wypowiada się następująco: „*Dlatego mów: Tak mówi Wszechmocny Pan: Zbiorę was spośród ludów i zgromadzę was z krajów, po których was rozproszylem, i dam wam ziemię izraelską. A gdy wrócą tam i usuną z niej wszystkie jej ohydy i wszystkie jej obrzydliwości, Wtedy Ja dam im nowe serce i nowego ducha włożę do ich wnętrza; usunę z ich ciała serce kamienne i dam im serce mięsiste, Aby postępowali według moich przepisów, przestrzegali moich praw i wykonywali je. Wtedy będą mi ludem, a Ja będę im Bogiem.*” Ezech. 11:17-20 Z tak zmienionym narodem Pan Bóg zawrze Przymierze, jak czytamy: „*A to będzie przymierze moje z nimi, Gdy zgładzę grzechy ich.*” Rzym. 11:27; „*Oto idą dni mówi Pan - że zawrę z domem izraelskim i z domem judzkim nowe przymierze. Nie takie przymierze, jakie zawarłem z ich ojcami w dniu, gdy ich ująłem za rękę, aby ich wyprowadzić z ziemi egipskiej, które to przymierze oni zerwali, chociaż Ja byłem ich Panem - mówi Pan - Lecz takie przymierze zawrę z domem izraelskim po tych dniach, mówi Pan: Złożę mój zakon w ich wnętrzu i wypiszę go na ich sercu. Ja będę ich Bogiem, a oni będą moim ludem. I już nie będą siebie nawzajem pouczać, mówiąc: Poznajcie Pana! Gdyż wszyscy oni znać mnie będą, od najmłodszego do najstarszego z nich - mówi Pan - Odpuszczę, bowiem ich winę, a ich grzechu nigdy nie wspomnę.*” Jeremiasz 31:31-34

Nie zapominajmy, że Boże błogosławieństwo, które ubogaca, (Przyp. Sal. 10:22), nie zatrzyma się na narodzie izraelskim, ale będzie przekazane przez nich jako błogosławieństwo dla wszystkich narodów, ażeby każdy mógł osiągnąć wieczne życie przez zasługi Chrystusowej ofiary i zapieczętowane przez Kościół Nowym Przymierzem zawartym z narodem Izraelskim. Jednakowoż należy zwrócić uwagę, że chcąc mieć udział w błogosławieństwach Nowego Przymierza, będzie konieczne dla ludzi wszystkich narodów, aby weszli pod to Nowe Przymierze, co czyniąc staną się dziećmi Abrahama. I to będzie wypełnienie się Boskiej obietnicy. „*Ustanowiłem cię ojcem wielu narodów.*” Rzym. 4:17 Boskie błogosławieństwo, które ubogaca, będzie oznaczało udzielenie każdemu członkowi Adamowej rasy pełnej i sprawiedliwej

sposobność całkowitego odwrócenia się od grzechu i śmierci do sprawiedliwości i wiecznego życia pod Nowym Przymierzem. Po zakończeniu się obecnego wieku Ewangelii, to Nowe Przymierze będzie zapieczętowane krwią Chrystusa, Głowy i ciała przez zasługi Pana Jezusa, który okazawszy wierność aż do śmierci, odkupił nas i zastosował swoją krew, swoje zasługi i swoje usprawiedliwienie w naszym imieniu. Boże błogosławieństwo najpierw udzielone Panu Jezusowi, następnie Kościołowi i potem Izraelowi ostatecznie dosięgnie wszystkich posłusznych i pragnących błogosławieństwa ludzi, którzy żyli i powstaną z grobów, oraz ci którzy żyją i będą żyć na świecie. Rozważaniami Listu do Rzymian i wizją błogosławionej przyszłości żegnamy się z naszymi miłymi słuchaczami. Dla zainteresowanych podajemy naszą stronę internetową www.polishbiblestudents.com czekamy na państwa telefony pod numerem 9415 1923, Dobranoc Państwu